

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5312/2022
26.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Драгане Бољевић, Бранке Дражић, Данијеле Николић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, Београд, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Сомбору Гж 80/2022 од 22.02.2022. године, у седници одржаној 26.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца, изјављеној против решења Вишег суда у Сомбору Гж 80/2022 од 22.02.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Сомбору Гж 80/2022 од 22.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу П 693/2020 од 12.10.2021. године, првим ставом изреке, делимично је усвојен тужбени захтев, па је другим ставом обавезана тужена да тужиоцу за период од 01.11.2017. године до 31.12.2019. године исплати: по основу разлике између обрачунате и исплаћене личне инвалиднине износ од 245,69 динара, са законском затезном каматом од 12.03.2021. године до исплате, по основу законске затезне камате обрачунате на износ неисплаћене разлике на име личне инвалиднине на дан 30.11.2020. године износ од 50,31 динара, по основу законске затезне камате обрачунате на износ исплаћене разлике на име личне инвалиднине од дана доспећа до дана исплате 28.03.2019. године износ од 196,20 динара, по основу законске затезне камате обрачунате на износ исплаћене разлике на име личне инвалиднине од дана доспећа до дана исплате 25.04.2020. године износ од 595,42 динара, по основу разлике између обрачунате и исплаћене накнаде на име незапослености износ од 1.908,23 динара са законском затезном каматом од 12.03.2021. године до исплате, по основу законске затезне камате обрачунате на износ неисплаћене разлике на име накнаде на име незапослености на дан 30.11.2020. године износ од 375,00 динара, по основу законске затезне камате обрачунате на износ исплаћене разлике на име накнаде на име незапослености од дана доспећа до дана исплате 20.06.2019. године износ од 4.705,45 динара и по основу законске затезне камате

обрачунате на износ исплаћене разлике на име накнаде на име незапослености до дана доспећа до дана исплате 29.05.2022. године износ од 3.219,23 динара. Трећим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да суд обавезе тужену да тужиоцу исплати законску затезну камату од 12.03.2021. године до исплате на износ преко износа од 245,69 динара до износа од 1.087,61 динара за личну инвалиднину на износ преко износа од 1.908,20 динара до износа од 10.207,91 динара за накнаду за незапосленост. Четвртим ставом изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Решењем Вишег суда у Сомбору Гж 80/2022 од 22.02.2022. године, првим ставом изреке, жалба тужиоца је одбијена и првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима поступка потврђена. Другим ставом изреке, одбијен је захтев тужиоца за трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажног другостепеног решења тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14, 87/18 и 18/20).

Применом члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаним решењем одлучено је о трошковима поступка уз примену одредаба закона који регулишу право странке на накнаду трошкова поступка и њихову висину. Имајући ово у виду, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна ревизија.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ставом 2. истог члана Закона, прописано је да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, а према ставу 6. исте одредбе у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе закона о ревизији против пресуде.

Одредбом члана 28. ЗПП прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

Како се се ревизијом побија одлука о трошковима поступка, која не чини главни захтев, ревизија није дозвољена јер је изјављена против решења против кога се не може изјавити у смислу члана 420. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Марина Милановић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић